

Начало > ... > Търсене На Практикуващи Юристи > Намерете Вещо Лице > Luxembourg

Намерете вещо лице

Съдържание,
предоставено от
Люксембург

Люксембург

I. Списъци и регистри на експерти

Министерството на правосъдието може да назначава заклетни вещи лица, писмени преводачи, устни преводачи, както и законни представители и бизнес посредници в областта на правоприлагането и административните въпроси, които да изпълняват възложени им от съдебните и от административните органи задачи. Назначените по този начин вещи лица, които впоследствие са положили клетва пред състав на Върховния съд, са включени в [регистър, достъпен на уебсайта на Министерството на правосъдието](#).

Въпреки че регистърът е бил създаден във връзка с наказателни и административни дела, той се използва също и за дела в областта на гражданското и търговското право. Съдилищата не са задължени да назначават вещи лица, включени в регистъра, но обикновено го правят.

Специалистите подават заявление до Министерство на правосъдието, за да бъдат включени в регистъра. Заявленията за включване в регистъра може да се подават до Министерството на правосъдието с помощта на онлайн асистент, достъпен на [MyGuichet.lu](#) (вж. « [Формуляри/Онлайн услуги](#)»), или чрез [мобилното приложение MyGuichet.lu](#). Пълното досие (включително диплома във въпросната област, доказателство за професионален опит, автобиография и свидетелство за съдимост) се изпраща на Министерството на правосъдието, което започва процедура по проверка, включително и на благонадеждността на вещото лице. След проверка на квалификациите (включително степени и допълнително образование в областта) и стажа на кандидата Министерството решава дали да регистрира вещото лице. Ако бъдат допуснати до вписване в регистъра, вещите лица трябва да положат клетва в съда.

След като дадено вещо лице бъде определено от Министерство на правосъдието и положи клетва в съда, съдържанието на регистъра се публикува в Официален вестник на Люксембург. Веднъж вписани, вещите лица нямат конкретни задължения. Не е необходимо да изпращат доклади за дейността си до министерството. Те не са задължени да преминават през продължаващо образование. Регистърът се актуализира периодично.

Вписването на вещи лица може да бъде отменено, ако те не спазват своите задължения или нарушат правилата на професионалната етика, или поради други сериозни причини. Такива причини възникват, ако те вече не отговарят на изискванията за квалификация, установено е, че пренебрегват своите задължения или вече не отговарят на изискванията за надеждност, например били са признати за виновни за извършване на престъпление. Вещо лице се освобождава с решение на министъра, след като се вземе предвид становището на прокурора и се изслуша въпросното вещо лице. Освобождаването става под формата на отмяна с министерски декрет. Отмяната може да бъде обжалвана пред административния съд. Няма специален кодекс за поведение или етичен кодекс, приложим по отношение на вещите лица. Трябва обаче да бъдат спазвани етичните или другите професионални кодекси, приложими за конкретната професия на вещото лице.

II. Квалификация на вещите лица

Вещите лица трябва да придобият определена образователна степен по дисциплината, в която специализират, за да се нарекат вещи лица. Тези степени ще бъдат от съществено значение за вписването им в регистъра на вещите лица, поддържан от Министерство на правосъдието. Не е необходимо вещите лица да бъдат членове на професионална организация, за да упражняват дейност като вещи лица, нито пък трябва периодично да усъвършенстват своите умения (няма система за продължаващо юридическо образование, но вещите лица могат да преминават през обучения на доброволен принцип).

III. Възнаграждение на вещите лица

Възнаграждението на вещите лица се определя с наредба. В конкретни случаи, по-специално ако дейността на вещото лице е особено сложна, съдът може да реши да не прилага законната тарифа. На практика вещите лица обикновено изискват страните да се съгласят да платят по-висока сума от размера на законната тарифа. При граждански дела, когато вещото лице се назначава от съда, едната страна е длъжна да му плати авансово. Вещите лица могат да получават авансово плащане на своите възнаграждения, които надвишават законната тарифа. В края на производството обаче, когато постановява окончателно решение по същество, съдът решава кой трябва да поеме крайната тежест на разходите. Тежестта на разходите може да бъде поделена между страните. Страните могат да получат правна помощ във връзка с възнагражденията на вещите лица при установени ставки.

При наказателните дела авансовото плащане на разходите винаги се извършва от държавата. Ако бъде осъден, подсъдимият трябва да плати само възнаграждението на вещото лице. Държавата може също така да плати на вещи лица, назначени по искане на прокурора.

IV. Отговорност на вещите лица

Няма специфични правила, приложими по отношение на отговорността на вещите лица. Поради това действията им се регулират от правилата на общото деликтно и договорно право. Тези правила не предвиждат праг на отговорността. Няма задължение за покриване на евентуалната отговорност на вещото лице чрез застраховка „Професионална отговорност“.

V. Допълнителна информация относно производства с участието на вещи лица

Назначаването на вещите лица се урежда със специален закон от 7 юли 1971 г. — [« Loi du 7 juillet 1971 portant en matière répressive et administrative, institution d'experts, de traducteurs et d'interprètes assermentés et complétant les dispositions légales relatives à l'assermentation des experts, traducteurs et interprètes »](#). Този закон се отнася само до наказателните и административните дела. Няма специфичен закон относно гражданските дела.

Следва да се отбележи, че някои други разпоредби на Наказателно-процесуалния или Гражданския процесуален кодекс също са от значение, както и [« Loi modifiée du 21 juin 1999 portant règlement de procédure devant les juridictions administratives »](#).

Няма съществени различия между процедурите по назначаване в гражданските, административните и наказателните дела. При наказателните дела обаче подсъдимият има права с по-широк обхват, отколкото при други дела. По-голямата част от съдебните вещи лица се назначават в рамките на предварителното производство преди съдебния процес. Най-малко половината от исканията за назначаване на вещи лица се инициират в рамките на предварителното производство. Назначаването на вещи лица по време на главното производство не е често срещана практика.

1. Назначаване на вещи лица

В Люксембург съдебни експерти се назначават от съдилищата или се наемат от страните. Само съдии могат да назначават вещи лица със статут на съдебни експерти както по искане на страните, така и

служебно. При наказателните дела разследващият съдия, *juge d'instruction*, често назначава вещо лице по искане на подсъдимия или на прокурора. Разследващият съдия може също така да назначи вещото лице служебно. Тъй като решението на разследващия съдия е предварително решение, принципът на състезателното производство не се прилага.

При наказателните дела съществуват специални правила за съекспертите или контраекспертите, които са на разположение на подсъдимия.

При граждански, търговски и административни дела дадено вещо лице може да бъде назначено преди съдебното производство, ако е налице особено неотложна ситуация.

а) Назначаване от съда

По време на главното производство съдът назначава съдебен експерт, когато се нуждае от съвет по технически въпроси, възникнали в хода на производството. Съдът може да направи това по искане на страните или служебно. Вещите лица трябва да докладват за всеки конфликт на интереси по отношение на някоя от страните.

Назначаването на вещо лице в досъдебната фаза е възможно, ако обстоятелствата са спешни или експертизата е необходима с оглед на предстоящо производство по съществото на делото. Назначаването на вещо лице в предварителната фаза е единствено за целите на производството и изисква страните да подадат специфична молба. По принцип тази процедура не може да бъде започната, без ответникът да е получил възможността да бъде изслушан от съдията. При изключително спешни случаи обаче съдебните експерти могат да бъдат назначени незабавно, но в този случай, ответникът трябва да получи възможността да бъде изслушан на по-късен етап.

Когато се подава молба за назначаване на съдебен експерт или се прави коментар относно предложението на съда да бъде назначен такъв, страните могат да предлагат имена и да се споразумеят за конкретен експерт. Ако съдът реши да назначи съдебен експерт служебно, той следва да уведоми за това страните и да поиска техните коментари, преди да вземе такова решение. Съдилищата не са задължени да назначават вещи лица, включени в регистъра на вещите лица, въпреки че практиката им е именно такава.

б) Назначаване от страните

Въпреки че страните никога не назначават съдебните експерти, те могат да участват в назначаването на вещо лице от съда. Те могат да се споразумеят относно мисията на вещото лице, тежестта на разходите и дори за конкретно вещо лице. След това те ще изпратят общо писмо за назначаване до избраното вещо лице. Ако двете страни се споразумеят, съдията може да разреши вещото лице да бъде назначено. Това се случва доста често при предварителните производства.

2. Производство (гражданско)

Веднъж назначен, съдебният експерт ще организира среща със страните, за да обсъди случая с тях. Вещите лица обикновено осъществяват връзка със страните чрез адвокатите и също така информират съда за съответното развитие. Няма конкретни правила относно управлението на този процес, освен по отношение на изискването за спазване на принципа на състезателното производство по всяко време: всяка страна има право по всяко време да изрази мнението си по всички аспекти на делото.

Има две смекчаващи обстоятелства при прилагането на този принцип. Те засягат проучванията от страна на вещите лица на чисто фактически аспекти и разследванията, които засягат личната сфера (т.е. медицински прегледи). В тези случаи обаче вещото лице трябва да представи резултатите от разследванията си на другата страна, преди да финализира експертното си заключение.

Напредъкът на разследванията на вещите лица се наблюдава от компетентния съд. Когато е подадена молба в този смисъл, съдът може да се съгласи, че вещото лице не е достатъчно квалифицирано, и да назначи друго вещо лице. Тъй като в по-голямата част от случаите се назначава само едно вещо лице, няма процедура, при която да се назначава среща с вещото лице преди съдебното производство с цел ограничаване на въпросите.

а) Експертно заключение

Вещото лице предоставя своето експертно заключение в писмена форма. Експертното заключение няма конкретна структура, която вещото лице трябва да следва. Вещото лице има задължението да изпълни своята дейност лоялно и при спазване на принципа на състезателното производство. Вещото лице трябва да отговори на всички въпроси, попадащи в обхвата на неговата дейност, но не му е разрешено да отговаря на правни въпроси. Мандатът на вещото лице ще бъде ограничен от съда, с изключение на случаите, в които е назначено от страните, без намесата на съдията, когато ще отговаря на въпроси, отнасящи се до страните.

Предварителното експертно заключение не е задължително, но може да бъде изготвено, ако обстоятелствата по конкретния случай го налагат. Такъв е случаят по-специално, ако в хода на изпълнение на мисията възникнат нови въпроси или ако страните не си сътрудничат с вещото лице.

Случаите, в които вещото лице трябва да предостави допълнително експертно заключение, са редки. Това може да се случи, ако вещото лице не е отговорило на всички въпроси, включени в рамките на възложената му задача, или ако по-късно възникнат допълнителни въпроси. Съдът ще издаде ново решение, с което се определя необходимостта от допълнителна информация и се уточняват въпросите, на които трябва да се отговори. Страните могат да изпратят искане до съдията за допълнително разяснение. На практика обаче е по-вероятно да бъде назначено ново вещо лице в зависимост от удовлетвореността на страните от първото експертно заключение.

Експертните заключения могат да бъдат обжалвани чрез становища на страните и чрез контраекспертизи. Съдилищата не са обвързани със становището, изразено в експертните заключения. Съгласно съдебната практика съдът може да се отклони от становището на вещото лице, ако има достатъчно основания за това, т.е. ако едната или и двете страни докажат, че вещото лице греши. Експертните заключения за изразяване на възражения имат същата доказателствена стойност, независимо дали вещото лице е било назначено от съда, или от страните по делото. Експертни заключения, инициирани само от едната страна, експертни заключения за изразяване на възражения и експертни заключения, изготвени без вещото лице да е спазило принципа на състезателното производство, могат да бъдат представени и разисквани по време на съдебното производство, но те нямат същата доказателствена стойност, която имат експертните заключения, изготвени при спазване на този принцип.

б) Изслушване в съда

Вещите лица не трябва да присъстват на разпоредителните заседания. Те следва да присъстват на съдебните заседания, за да отговорят на въпросите на съда, след като са предоставили експертното си заключение. Те не се подлагат на кръстосан разпит пред съда.

■ Последна актуализация: 25/07/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.